

De Rego, qui fuerit; ex Læch: XXXVIII. & XXXIX. &
Apocal. S. Joh: XX.

PROGRAMMA INAUGURALE,
quo

DECANUS COLLEGII THEOL. IN ALMA ARGENTORAT.
UNIVERSITATE

JOH. CONRADUS
DANNHAUERUS,

S. S. THEOL. DOCT. PROFESSOR, SE-
NIOR, ET CONVENTUS ECCLES. PRÆSES,

Anno MDCLXIII. XII. Oct.

AD LECTIONES DOCIMASTICAS

PHILIPPI JACOBI SPENERI,

tunc Phil. Mag. & Verbi Min. Argent.

DOCTORIS THEOLOGI
AXIOMATE INSIGNIENDI

invitavit:

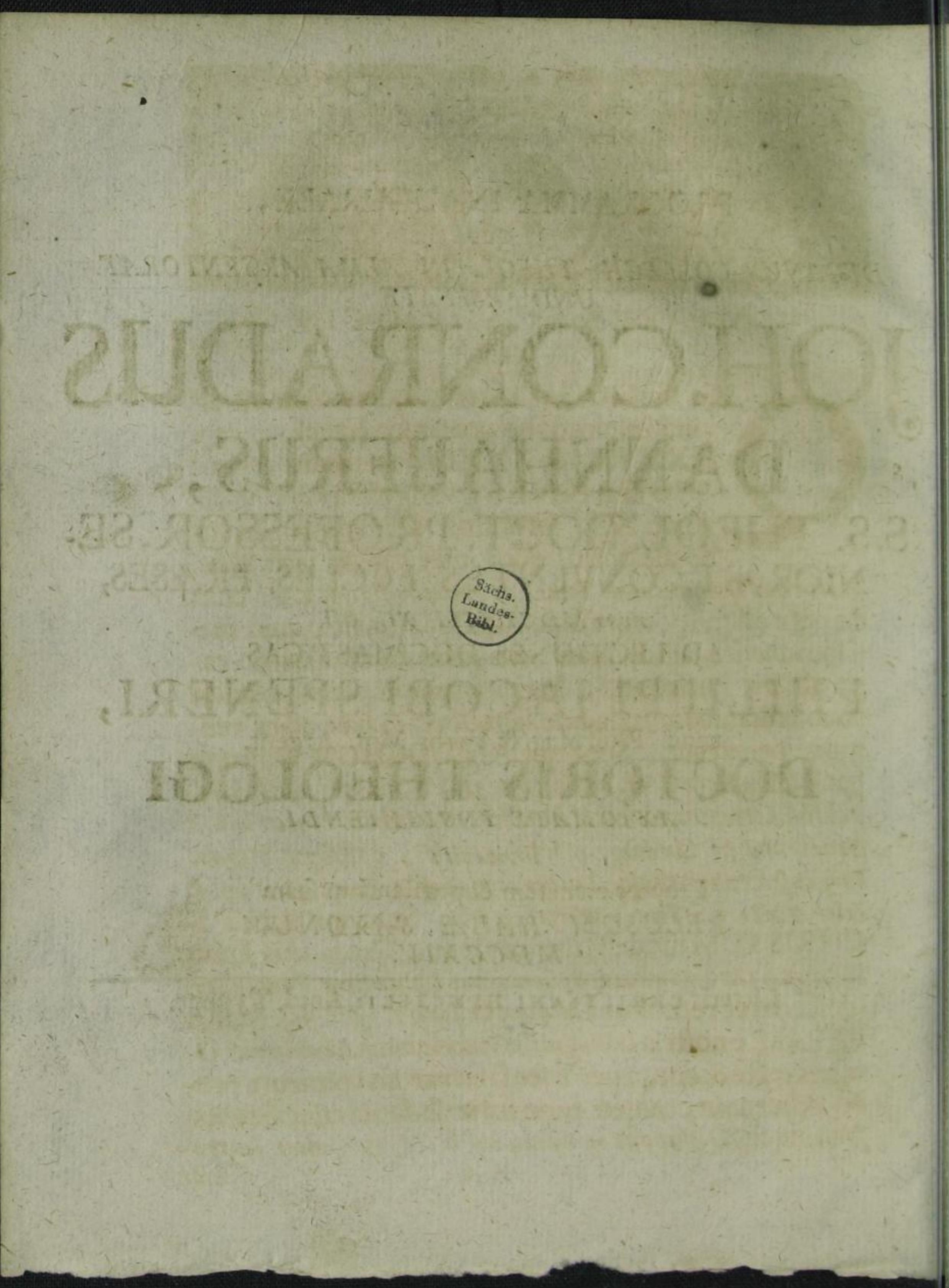
Propter raritatem & præstantiam suam
RECUSUM HALÆ SAXONUM
MDCCXIV.

Litteris CHRISTIANI HENCKELII, Acad. Typogr.

£. ~~£.~~ £.

II. diss. A
0, 7

160(?)





CIVIBUS ACADEMICIS
τὸ εὐπράττειν!

Quis ille GOGUS fuerit, quem olim ex di-
vinâ inspiratione præcivuit Ezechiel. cap.
XXXVIII. & XXXIX. iterando cecinit
S. JOHANNES Evangelista ὁ ἐγκόλπιος
Apoc. XX. sortiuntur alii tanquam in lu-
do aleatorio, quos inter canem jecit Thom.

Malvenda Dominicanus Tom. I. de Antichristo l. 6. c. 31. cum
de rege aliquo potentissimo Aquilonari, nescio quid ma-
li somniavit: alii divinant, tanquam Enthusiasmo ra-
pti, deliri, lymphatici; Pauci sereniori, & excolatori
mentis dianœac indagine sagaciori, in hæc adita reli-
giosè penetrant. Sunt qui ANTIOCHUM illustrem
(post alios Hugo Grot. ad Ezech. c. 38.) Sunt qui SULTA-
NUM Othomanidem (è castris Pontificiis Pintus in b. l.
Genebrard. l. 1. Chronogr. p. 151. l. 4. p. 688. è nostris Magde-
burgenses, magnusque Lutberus in prefat. Ezech. 38. Tom. I.
Isleb. p. 482. f. 2. Tom. 2. Witteb. p. 502.) Sunt qui ANTI-
CHRISTUM h̄ic designari censem: Utopicum illum
suum ac tardigradum Bellarminus l. 3. de Rom. Pont. c. 17.
(desertus ac refutatus à Malvenda Tom. I. l. 6. c. 3.) verius
PAPAM, è nostris Dölingius, è Calvinianis Chamier: O-
mnes rectè & congruè, si sensa sacrarum literarum pro-
bè discernant, atque hinc inter se facile conciliabiles.
Nos, inquit, D. Pappus in comm. ad h. l. p. 196. inter senten-
tias

tias jam commemoratas medium quoddam tenendum esse arbitramur, h.e. neque planè rejiciendam esse eorum sententiam, qui de Regum Syriacorum contra populum Iudaicum crudelitate vaticinium istud accipiunt: neque eam eorum omittendam expositionem, qui idem hoc Vaticinium ad Turcicam quoque Tyrannidem accommodant. Ut enim apud Danielem ea, quæ de iisdem Syriacis regibus prædicuntur, rectissimè ad spiritualem Antichristum, sedem in templo DEI, & seipsum pro DEO venditantem, accommodantur: Ita etiam hoc loco percommode ea, quæ semel à Syriacis illis Tyrannis contra populum DEI gesta & suscepta sunt, ad finem Ecclesiæ, eiusque fortunam circa finem mundi possunt conferri: Et quemadmodum initia Ecclesiæ N. T. maximam habuerunt similitudinem cum populi Iudaici principio, ita eandem ferme sortem sustinet Ecclesia sub mundi finem, quam populus Iudaicus paulo ante exhibitionem Messiae fuerat expertus. Vism olim fuit mihi in *Antichristisophia*, MDC XL. editâ, in sensu literali, Antichristum, uti vocant, occidentalem, sive Romanum potius quam Orientalem illum - fuisse prænunciatum; exercitum item Magogæum Scythis olim Gothisque Borealis constitisse, in omnem Europam in prima eductione effusis (interprete Ambroso l. II. de fide ad Gratian. c. 4.) genus posteà sanguinemque miscentibus, atque sic è Gothis, jam indigenis (vid. Baron. ann. 395, 409.) in Gallos, Italos, vide Bernegg. qu. 91. in Tacit. Hispanos (Thubalæos sc. juxta Salian. p. 175. conf. Sanct. ad Zach. 6. p. 102. Voss. l. 1. de Orig. Idol. c. 33. confer Pentaleonis Gottiberidem) Germanos (olim quidem Taciti temporibus alienis connubiis non infectos; fuisse etiam qui Moguntiam à Magog deduxere, notat Serar. l. 1. rer. Mogunt. c. 5.) transplantatis: denique in hoc seculo sub capite Gogo in S. Ligam confluentibus, secundâ visitatione castigatis inque ordinem redactis: nec inuto quod jeci, nec repeto, quem semel inivi calculum, in sensu inquam literali, à Spiritu S. primum intento, quamvis tropis ille ac figuris eleganter depictus exhibeat. Sed & *Antiochus ὁ ἱππανής*, Iudaicæ Ecclesiæ æque infestus ac invitus hostis eodem Prophe-

phetarum intuitu præconspctus est; ut typus in sensu mystico. Literalem prohibet ταυτότης Gog Ezecheliani & Johannæ, ne S. Johannes præpostorè vaticinatus fuerit de hoste præterito, ac Johannæ à ætate antiquiori. Immanissimus denique Hostis alius ex alio natus, qui sub Mahumetis signo ac disciplina tot seculis in Rom. Imperium ferocissimè sœvit, excludi ideò non debet, quia Gogus generali mentis conceptu omnem Ecclesiæ Christianæ Adversarium, præ cæteris diriorem, ac hereditario odio contagiosum significat, qualis fuit Agag, Rex Amalec (γάγ juxta LXX. Num. 24.7.) qualis Haman Agagita, Esther 3. 1. Αμαλικήτις, Joseph. l. II. c. 6. Literalem verò sensum non permittit. 1. *Temporis novissimorum novissimi determinatio.* Vnde enim cunque calculum posueris eruptionis Gogæ, futuræ post chiliadem annorum captivitatis Sathanicæ solutæ, εἰς ἀπογον incides: si ab anno M CCCC. (sic illi qui millenarium inchoant à Constantino M. finiunt in Ottomanno) tria adhuc secula numerabis anteriora novissimo; si ab anno D XXVIII. (sic illi qui ab Heraclio Imp. Victore Cosrois Persæ initium ducunt) in annum M DC XXVIII. incides, quo ligia Papæa non vis Ottomanica gravis montibus Israelis incubuit. 2. *Montium Israëlis*, hoc est, Ecclesiæ veræ designatio, iam Turcicas invasiones non ad Ecclesiam Orthodoxam sed Romanā, non religionem, sed regionem evertendam directè ac primò collineasse, omnis historia clamat. Nec hic malè notavit Ludov. Alcasar. Lujuria Hispanus in Apoc. notat. 23. proœm. Turcorum & Maurorum bella Christianis illata in Imperii potius propagacionem, quam in Christiani nominis violentam extinctionem incumbunt: Quamvis enim alicubi tam Hæretici, quam Mauri minis, tormentis, ac dirissima morte Christianos ad ejurandam Christi fidem impellere conati sint; nulla tamen harum persecutionum universæ Ecclesiæ fuit communis & generalis; neque eiusmodi persecutionem illi communi instituto profitentur: illud potius præse ferunt, ut dum suas superstitiones defendant, cæteros facile in sua quemque religione vivere permittant. Cæterum, an quod Sibylla vaticinatur (editore Opsopæo l. 3. Sibyll. orac. p. 241. Heu tibi, Gog tractusque Magog, qui di-

vidis amnes, Aethiopum medius: quantum tu sanguinis undas
accipies pœnæque domus diceris in orbe, potabitque nigrum tuæ
roscida terra cruentum) expectandus adhuc venturus aliquis è
sanguine Turcico Gogus, ac fortè signa sit sublatus, is qui
nunc est Hannibal ad portas, exactè & ex asse impleturus, quæ
viri divini præsigierunt: an præterea supra S. Ligam tota Ci-
vitas Diaboli insurrectura sit in civitatem DEI (placitum sc.
Augustini l.20. C. D. c. II. hæc erit novissima persecutio novissi-
mo imminente judicio, quam sancta Ecclesia toto orbe terrarum
parietur: Universa sc. Civitas Christi ab universa Diaboli
civitate, quantacunq; erit utraq; super terram. Gentes quippe
istæ, quas appellat Gog & Magog, non sic sunt accipiendæ, tan-
quam sint aliqui in aliqua parte terrarum Barbari constituti:
sive quos quidam suspicantur Getas & Massagetas propter li-
seras horum nominum primas, sive aliquos alios alienigenas,
& à Romano jure sejunctos. Toto namque orbe terrarum si-
gnificati sunt isti esse: cum dictum est: Nationes, quæ sunt in
quatuor angulis terrarum, easque subjecit esse Gog & Magog.
Hic præstat ἵπτεχεν, ac præstolari eventum, certissimum Pro-
phetiarum indicem, imò potius novissimum dierum, omnium
Ecclesiæ adversitatum, sed & utriusque Antichristi gemelli,
tempore prognati eodem, conficiendi terminum fatalem,
de quo hactenus suimus persuasissimi jam ante fores esse;
quain cum servo malo (Matth. XXIV, 28.) dicere: Moram
facit Dominus meus venire, aut cum R. Manasse Ben Israel. l.
3. de resurr. c. 5. Judæi ἱερον. Sagt man, (ita D. Cramer. ad Ez.
39. p. 430.) daß eine solche schrökliche Niederlag/ da der Tür-
cke, wie etliche vorgeben, kurz vor dem jüngsten Tage soll
ganz erschlagen werden, noch vorhanden sey, was ist das
anders, als die Leuthe sicher machen, ehe nicht die Ankunft
Christi zu glauben, dann daß dieses ins Werk gerichtet sey.
Præstat cum Hieronymo in Ezecheliano mysteriorum Laby-
rintho misericordiam Christi implorare, ut ipse dolos tecti
ambagesque resolvat spiritu suo, cœca regentis vestigia, ne
aberrent. Præstat præcavere, ac prophylacticis nos præmu-
nire, ne nostra ætate, ultima illa calamitatum seges erumpat,
si omnino eruptura sit: nec aliud est præsentius præremedi-
um

um quam prioris vitæ retextura, ac generosa quedam παλεύ-
γεστα, adque imaginem Christi (expulso late Antichristia-
no) conformatio: nam sicut in Hydræ illo serpente capita
amputata renasci solebant, (vel potius, ut *Selymi Solymanni-*
dæ utar similitudine, quâ Venetis insultavit, *barba*, *ajentis*, à
Venetis apud Naupactum abrasa succreuit, at brachium
ego dextrum, captâ Cypro amputavi, quod nunquam recrevit)
Ita & peccata è peccatis confuetudine obfirmata reviviscunt,
quæ subinde ense Herculeo refecanda; atque ut è Gogæo san-
guine Gogæa colluvies propagatur: ita è testium veritatis ci-
neribus novi quasi Hercules resuscitare debent, monstro-
rum dominatores. Id quod curæ fuit non tantum Doctori,
sympatriotas nostros Galatas Christo denatos novo quasi
puerperio repartutienti ac regeneranti, *Filioli mei, Gal. IV,*
19. quos iterum parturio donec formetur Christus in vobis. I-
dem nobis quoque curæ esse debet, quotquot in omni vitæ
ordine ad Antichristi hujus illiusve furias ac flagitia Ethnico-
Turcica debellanda, Christi contra effigiem in omnibus cor-
dium temporis erigendam, sumus auctorati. Decet omnino
palingenfian Christianam adornare, ac Doctores Ecclesiæ o-
neri illi pares prævidere feriatiique præficere, ne desint, qui
denascentibus succedant, sicut in sacratâ arbore, ramus,

— primo avulso non defi-
cit alter

aureus, & simili fronde-
fcit virga metallo.

Tales autem prævidere ac præficere, quem *Nobilissimus*,
Amplissimus ac Prudentissimus Reipubl. nostræ Magistratus
prævidit, cum *Virum pl. Reverendum & Praeclarissimum*
Dn. M. PHILIPPUM JACOBUM SPENERUM Rupis-
villanum è scientiæ Theologicæ ac didacticæ notoriæ speci-
minibus exploratum, èque gregariâ studiosorum turba sele-
ctum & exemptum, dudum vacanti loco *Concionatoris*, ut vo-
cant, *Liberi*, auctoritate sua firmatum imposuit: eius o-
mnem vitæ studiorumque rationem hic depingere, virtutes
omnes elogiis prosequi dignis, nec chartæ finit angustia nec
Viri modestia. Est, ut omniatribus verbis complectar, na-
turalium sorte *Eugenius*, Numinis sensu cultuque *Eusebius*, mo-
ribus *Euthymius*, conversatione *Evaristus*; nomine apud ex-
teros

teros, quos inter Basileæ, Tubingæ, Genevæ, cum laude vi-
xit, collegitque magnorum Virorum amicitias, Euphemius,
officio *Evangelus*, suðā in suggestu *Eucharius*, in cathedrâ
ex judicij acumine & memorij felicitate, Philosophiæ subsi-
diis, Poëseos ornamenito, profundioris Theologij thesauro,
variarum linguarum, Latinæ, Græcæ, Hebraicæ, Italicæ, Gal-
licæ intellectu usque, notitiæ insuper Genealogicæ Heraldi-
cæ & Geographicæ luminibus *Eulogetus*. Adactus ille ex
officii sui & obtinendi loci in conventu nostro Ecclesiastico,
ordinationis etiam necessitate ad subeunda examina Theolo-
gici; his se nuper subiecit, ac unâ Facultatem ad *honores Do-*
ctoreos, suo tempore ex nutu divino consequendos, à Facul-
tate nostrâ Theologicâ, modestissimè petiit, ac ut legibus sa-
cis ficeret, constituit gemino exercitio, thesauri sui recon-
diti copias aperire, & lectione cursoriâ primum *palingene-*
sian sive repartitionem, novumque puerperium Paulinum
in Ep. ad Galat. IV. 19. *Filioli mei, quos iterum parturio, do-*
nec formetur Christus in vobis; & in Disputatione Dokimasti-
ca **TVRCISMUM** à Sp. Sancto certius & liquidius (quam vel
in Danielis corniculo vel Ezechieliis Gogo) prænunciatum,
sanctoque Evangelistæ vatidico Johanni præmonstratum
Apoc. IX. v. 13. & seq. pertractare: Lectionis initium factu-
rus proximo die, quem vocant *Mercurii*, qui est *decimus*
quartus, horâ nonâ. Celebritas Viri Eruditissimi, quam sibi
conciliavit domi forisque doctrinæ rarissimæ fructibus, &
clam privatis Collegiis & palâm, (quos notavit, non dunta-
xat Basilea, cum eum admisit vidiisque in cathedrâ cui Præses
infederat publicâ, de argumendo Geographic & historico
aliquoties eruditè differentem: sed & singulari gratiâ fovit *Illusterrimus*
Dominus, Dominus JOH. JACOBUS Comes & Dominus de Rapolstein &c.
ac beneficiis luculentis favorem attestatus est: In primis eosdem decerpserat
Serenissimi Principes ac Domini, Dominus CHRISTIANUS & Dn. JOH.
CAROLUS Fratres, Comites Palatini ad Rhenum, Duces Bavariae, Comites
Veldentii & Spanbemii &c. quibus studiorum Moderator ascitus fuerat) ne-
minem facile domi detinebit, omnes raritatis studiosos, ad audientiam alle-
gitabit, metacente. Exaratum & publicatum Argentorati, XII. Octobr.

Anni M DC LXIII.

❀ (o) ❀

Coll. Diss. A 160 misc 7